

136. Stockholmsgrabbar.*

(Ur "Stackars Olson!")

Moderato.

Det finns ett släk - te bland mång - a an - dra och Stockholms -
grab - bar så kal - las det. Vi ä - ro ful - la ut - av hin
hå - ke, men myc - ket säl - lan av e - lak -
het. Fast ing - en tror det in - un - der jac - kan det bor en
rätts - käns - la li - ka - väl, ty Stockholms - grab - ben är ej som
an - dra, han är av sär - skilt ma - te - ri - el.

En "grabb" är alls inte någon "buse"
och "ligamenten" är ej hans fors.
Han står på verksta'n, han springer är'nden
och kikar på när man håvar nors.
Den slant han tjänar, ger han åt "morsan",
så inte gummstackarn svälter 'hjal.
Ty stockholmsgrabben etc.

*Med tillstånd av *Carl Johnns Musikförlag*, Stockholm.

Och blir det slut någon gång på "knoget",
så tro ej att han gör ingenting.
Han skaffar sej allt en korg — bananer
och skriker "härrrliga!" vitt omkring.
Han vill försörja sej själv, det vill han
och är en fri man och ingen träl.
Ty stockholmsgrabben etc.

När våren kommer, till Mälarhamnen
ska' han bege sig, naturligtvis.
Det är så "skojigt" att gå å "jumpa"
på Mälarhamnens berömda is.
Och ramlar han uti "spat" så ligger
han där och mår likasom en säl.
Ty stockholmsgrabben etc.

Ja, så går tiden och grabben växer
och bliver biträde och gesäll.
På Institutet och Borgarskolan
går han och "stud'rar" varenda kväll.
Fast många frestelser kanske lockat
blir han en "bussig" karl likaväl.
Ty stockholmsgrabben etc. (1907)